

Downloaded via the EU tax law app / web

SODBA SODIŠ?A (veliki senat)

z dne 5. februarja 2014(*)

„Predlog za sprejetje predhodne odlo?be – Neposredni davki – Svoboda ustanavljanja – Nacionalna dav?na zakonodaja, s katero se uvaja posebni prometni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah – Velike trgovske verige – Obstoj diskriminacijskega u?inka – Posredna diskriminacija“

V zadevi C?385/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Székesfehérvári Törvényszék (Madžarska) z odlo?bo z dne 26. julija 2012, ki je prispela na Sodiš?e 13. avgusta 2012, v postopku

Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép?dunántúli Regionális Adó F?igazgatósága,

SODIŠ?E (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, K. Lenaerts, podpredsednik, A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, M. Safjan, J. L. da Cruz Vilaça, predsedniki senatov, A. Rosas, A. Ó. Caoimh, J.?C. Bonichot (poro?evalec), A. Arabadžiev, sodniki, in C. Toader, sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. junija 2013,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft. L. Darázs in A. Dezs?, ügyvédek,
- za Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép?dunántúli Regionális Adó F?igazgatósága Z. Horváthné Ádám,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in K. Szíjjártó, agenta,
- za avstrijsko vlado C. Pesendorfer in F. Koppensteiner, agenta,
- za Evropsko komisijo K. Talabér?Ritz in W. Mölls, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 5. septembra 2013

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 18 PDEU, 26 PDEU, 49 PDEU, od 54 PDEU do 56 PDEU, 63 PDEU, 65 PDEU in 110 PDEU.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Hervis Sport-és Divatkereskedelmi Kft. (v nadaljevanju: Hervis) in Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (glavni regionalni direktorat za davke v Közép-dunántúlu, ki spada pod nacionalno davčno in carinsko upravo) zaradi plačila posebnega prometnega davka v nekaterih sektorjih trgovine na drobno v prodajalnah, ki ga je Madžarska uvedla za leta od 2010 do 2012.

Pravni okvir

3 V preambuli zakona št. XCIV iz leta 2010 o posebnem davku za nekatere sektorje (egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. törvény; v nadaljevanju: zakon o posebnem davku) je navedeno:

„Parlament v okviru uravnoteženja proračuna izdaja ta zakon o uvedbi posebnega davka za davčne zavezanca, katerih zmožnost prispevanja k javnim bremenom presega splošno davčno obveznost.“

4 Člen 1 tega zakona, naslovljen „Pomen izrazov“, določa:

„V tem zakonu pomenijo:

1. dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah: v skladu s sistemom enotne klasifikacije gospodarskih dejavnosti, ki velja od 1. januarja 2009, dejavnosti iz sektorja št. 45.1, razen avtomobilov in prikolic, sektorjev št. 45.32 in 45.40, razen popravil in trgovine na debelo z motornimi kolesi, in sektorjev od 47.1 do 47.9, torej vse tržne dejavnosti, v okviru katerih je kupec lahko fizična oseba, ki se ne šteje za podjetnika.

[...]

5. neto promet: če se za davčnega zavezanca uporablja zakon o računovodstvu, neto promet od prodaje v smislu zakona o računovodstvu; če se za davčnega zavezanca uporablja poenostavljeni davek za podjetnike in ne zakon o računovodstvu, promet brez [davka na dodano vrednost (DDV)] v smislu zakona o sistemu obdavčitve; če se za davčnega zavezanca uporablja zakon o davku od osebnih prejemkov, pomeni prejemke brez DDV v smislu zakona o dohodnini.

[...]

6. Podjetnik: podjetnik v smislu zakona o lokalnih davkih.“

5 Člen 2 zakona o posebnem davku določa:

„Predmet davka so:

- (a) trgovina na drobno v prodajalnah,
- (b) telekomunikacijske dejavnosti in
- (c) dobava energije.“

6 V členu 3 tega zakona so davčni zavezanci opredeljeni tako:

„(1) Davčni zavezanci so pravne osebe, druge organizacije v smislu splošnega davčnega zakonika in samozaposlene osebe, ki opravljajo dejavnost, ki je obdavčena v smislu člena 2.

(2) Davčni zavezanci so tudi organizacije in posamezniki nerezidenti v zvezi z obdavčljivimi dejavnostmi iz člena 2, če jih opravljajo na notranjem trgu prek hčerinskih družb.“

7 Člen 4 navedenega zakona določa:

„(1) Za davčno osnovo se šteje neto promet iz dejavnosti iz člena 2, ki ga davčni zavezanci ustvarijo v davčnem letu.

(2) V primeru dejavnosti iz člena 2(a) davčna osnova vključuje promet od dejavnosti, ki jo je v okviru trženja kupljenega blaga opravil dobavitelj kupljenega blaga za prodajo na drobno (prodajalec ali dobavitelj blaga), in znesek prihodkov od popustov, ki jih je odobril ta dobavitelj.“

8 Člen 5 istega zakona, ki določa stopnjo te dajatve, določa:

„Davčna stopnja, ki se uporablja:

(a) za dejavnosti iz člena 2(a) je 0 % za davčni razred z davčno osnovo do 500 milijonov HUF (madžarskih forintov), 0,1 % za davčni razred z davčno osnovo nad 500 milijonov HUF in do 30 milijard HUF, 0,4 % za davčni razred z davčno osnovo nad 30 milijard HUF in do 100 milijard HUF ter 2,5 % za davčni razred z davčno osnovo nad 100 milijard HUF.

[...]

9 Člen 6 zakona o posebnem davku, ki vsebuje določbe o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, določa:

„Če je dejavnost davčnega zavezanca iz člena 2(c) obdavčljiva tudi na podlagi člena 2(a) in/ali (b), mora davčni zavezanec za dejavnost iz člena 2(a) ali (b) plačati le najvišjega od zneskov, izračunanih na podlagi davčne osnove iz člena 5(a) in (c) ali člena 5(b) in (c).“

10 Člen 7 tega zakona določa pogoje, pod katerimi se ta davek uporablja za t. i. povezane družbe:

„(1) Za davčne zavezance, ki se v smislu zakona [št. LXXXI iz leta 1996] o davku od dohodkov pravnih oseb in davku od dividend [v nadaljevanju: zakon št. LXXXI iz leta 1996] štejejo za povezane družbe, je davek opredeljen kot seštevek neto prometa od dejavnosti iz člena 2(a) in (b), ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki sestavljajo povezano družbo, pri čemer se za tako ugotovljeni znesek uporabi davčna stopnja iz člena 5, ta znesek pa se med davčne zavezance razdeli sorazmerno z njihovim neto prometom od opravljanja dejavnosti iz člena 2(a) in (b) glede na skupni neto promet od opravljanja dejavnosti iz člena 2(a) in (b), ki ga opravijo vsi povezani davčni zavezanci.“

11 Člen 4 zakona št. LXXXI iz leta 1996, na katerega napotuje člen 7 zakona o posebnem davku, povezane družbe opredeljuje tako:

„Pomen izrazov:

[...]

23. povezano družbo sestavljajo:

- (a) davni zavezanec in družba, ki jo davi zavezanec neposredno ali posredno obvladuje v skladu z določbami civilnega zakonika;
- (b) davi zavezanec in družba, ki davnega zavezanca neposredno ali posredno obvladuje v skladu z določbami civilnega zakonika;
- (c) davi zavezanec in katera koli družba, če ju tretja oseba neposredno ali posredno obvladuje v skladu z določbami civilnega zakonika, pri čemer se ožji sorodniki, ki obvladujejo davnega zavezanca in drugo družbo, štejejo za tretje osebe;
- (d) tuji podjetnik in njegova madžarska poslovna enota, poslovne enote tujega podjetnika, madžarska poslovna enota tujega podjetnika in vsaka družba, ki je s tujim podjetnikom v enem od razmerij, opredeljenih v točkah od (a) do (c);
- (e) davi zavezanec in njegova tuja poslovna enota ter tuja poslovna enota davnega zavezanca in vsaka družba, ki je z davnim zavezancem v enem od razmerij iz točk od (a) do (c).“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

12 Družba Hervis na Madžarskem posluje prek prodajaln s športnimi izdelki z nazivom „Hervis Sport“. Njene neposredne konkurentke so trgovske družbe „Décathlon“, „Intersport“ in „SPG Sporcikk“.

13 Družba Hervis je pravna oseba, hčerinska družba družbe SPAR  sterreichische Warenhandels AG (v nadaljevanju: SPAR). Družba Hervis je na podlagi člena 7 zakona o posebnem davku, v katerem so opredeljene „povezane družbe“ v smislu navedenega zakona, del skupine SPAR. Iz tega naslova je družba Hervis zavezana, da sorazmerno s svojim prometom plača del posebnega davka, ki ga morajo vse družbe, ki spadajo v to skupino, plačati od skupnega prometa, ustvarjenega na Madžarskem.

14 Zaradi uporabe zelo progresivne lestvice posebnega davka na skupni neto promet te skupine za družbo Hervis velja povprečna davi stopnja, ki je bistveno višja od stopnje, ki bi veljala na podlagi prometa samo njenih prodajaln. Po zadnjenavedeni davi stopnji pa naj bi se po mnenju družbe Hervis obračunal davek, ki ga morajo plačati madžarske trgovske verige, ki so ji konkurenčne, saj večinoma delujejo po franšiznem modelu, imajo pravno osebnost in ne pripadajo skupini.

15 Družba Hervis zato meni, da je takšen sistem s tem, da bolj obdavči pravne osebe, ki so zavezane za plačilo posebnega davka in so v smislu zakona št. LXXXI iz leta 1996 povezane z družbami nerezidentkami, v nasprotju s členi 18 PDEU, od 49 PDEU do 55 PDEU, 65 PDEU in 110 PDEU ter pomeni prepovedano državno pomoč. Ker je davi uprava zavrnila njeno pritožbo za oprostitev plačila posebnega davka za leto 2010, je družba Hervis pri Sz kesfeh v ri Törvényszék (sodišče v Sz kesfeh v ru), ki odloča o upravnih zadevah, vložila predlog za ugotovitev, da so določbe zakona o posebnem davku v nasprotju s pravom Unije.

16 V teh okoliščinah je Sz kesfeh v ri Törvényszék prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je dejstvo, da morajo davi zavezanci, ki opravljajo dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah, plačati poseben davek,  e njihov čisti letni prihodek presega 500 milijonov HUF, združljivo z določbami Pogodbe ES, ki urejajo načelo splošne prepovedi diskriminacije ( lena 18 PDEU in 26 PDEU), načelo svobode ustanavljanja ( len 49 PDEU), načelo enakega obravnavanja ( len 54 PDEU), načelo enakega obravnavanja glede udeležbe v kapitalu družb, ki so opredeljene

v ?lenu 54 PDEU (?len 55 PDEU), na?elo svobode opravljanja storitev (?len 56 PDEU), na?elo prostega pretoka kapitala (?lena 63 PDEU in 65 PDEU) in na?elo enakosti pri obdav?enju podjetij (?len 110 PDEU)?“

Dopustnost predloga za predhodno odlo?anje

17 Madžarska vlada trdi, da predlog za sprejetje predhodne odlo?be, ki ga je predlo?ilo Székesfehérvári Törvényszék, ni jasen. Iz njega naj namre? ne bi bili dovolj razvidni natan?ni razlogi, iz katerih je predložitveno sodiš?e menilo, da je za izid spora potrebna razlaga dolo?b Pogodbe DEU, navedenih v predložitveni odlo?bi.

18 Vendar elementi iz predložitvene odlo?be kažejo na o?itno zvezo s predmetom spora o glavni stvari in omogo?ajo, kot je razvidno iz to?k od 12 do 15 te sodbe, ugotoviti pomen vprašanja za predhodno odlo?anje in okvir, v katerem je postavljeno. Poleg tega predložitvena odlo?ba, v kateri je povzeta utemeljitev tože?e stranke v postopku v glavni stvari glede razlage prava Unije in v kateri so izraženi dvomi o pravilnosti te razlage, zadostno izkazuje razloge, ki so predložitveno sodiš?e vodili k mnenju, da je za izdajo sodbe potrebna razlaga prava Unije.

19 Zato je treba predlog za sprejetje predhodne odlo?be šteti za dopusten.

Vprašanje za predhodno odlo?anje

Uvodne ugotovitve

20 Ker se vprašanje za predhodno odlo?anje nanaša tako na dolo?be Pogodbe v zvezi s svobodo ustanavljanja kot na dolo?be v zvezi s svobodnim opravljanjem storitev in prostim pretokom kapitala, je treba najprej opredeliti zadevno svoboš?ino v sporu o glavni stvari.

21 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba upoštevati cilj zadevne zakonodaje (sodba z dne 13. novembra 2012 v zadevi Test Claimants in the FII Group Litigation, C?35/11, to?ka 90 in navedena sodna praksa).

22 Nacionalna zakonodaja, ki se uporablja samo za udeležbo, ki omogo?a odlo?ilen vpliv na odlo?itve družbe in na dolo?itev njenih dejavnosti, spada na podro?je uporabe ?lena 49 PDEU o svobodi ustanavljanja (glej zgoraj navedeno sodbo Test Claimants in the FII Group Litigation, to?ka 91 in navedena sodna praksa).

23 Spor o glavni stvari pa se nanaša na domnevno diskriminatorno dav?no stopnjo, ki iz naslova posebnega davka prizadene „dav?ne zavezance, ki se v smislu zakona št. LXXXI iz leta 1996 štejejo za povezane družbe“. ?len 4 navedenega zakona v zvezi z opredelitvijo zadnjenavedenega pojma dolo?a, da gre za družbo, ki je udeležena v drugi družbi in jo neposredno ali posredno obvladuje.

24 V teh okoliš?inah se predlog za sprejetje predhodne odlo?be nanaša na razlago dolo?b Pogodbe v zvezi s svobodo ustanavljanja. ?lenov 56 PDEU, 63 PDEU in 65 PDEU v zvezi s svobodo opravljanja storitev in prostim pretokom kapitala torej ni treba razložiti.

25 Dalje, opozoriti je treba, da se ?len 18 PDEU samostojno uporablja le v položajih, urejenih s pravom Unije, za katere Pogodba ne dolo?a posebnih pravil o prepovedi diskriminacije. Na?elo prepovedi diskriminacije pa je bilo na podro?ju pravice do ustanavljanja uvedeno s ?lenom 49 PDEU (sodba z dne 11. marca 2010 v zadevi Attanasio Group, C?384/08, ZOdl., str. I?2055, to?ka 37 in navedena sodna praksa).

26 Zato prav tako ni treba razložiti niti ?lena 18 PDEU niti ?lena 26 PDEU.

27 Nazadnje, ker izdelki iz drugih držav ?lanic o?itno niso bolj obremenjeni s posebnim davkom kot nacionalni izdelki, je razlaga ?lena 110 v okviru spora o glavni stvari brezpredmetna.

28 Iz predhodnih ugotovitev izhaja, da je treba šteti, da se s postavljenim vprašanjem sprašuje, ali je ?lena 49 PDEU in 54 PDEU treba razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji, ki se nanaša na prometni davek, kakršen je v postopku v glavni stvari.

Razlaga ?lenov 49 PDEU in 54 PDEU

29 Predložitveno sodiš?e z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali ?lena 49 PDEU in 54 PDEU nasprotujeta zakonodaji, ki se nanaša na prometni davek, kot je ta v postopku v glavni stvari, ker ima navedeni davek potencialno diskriminirajo?e u?inke v razmerju do dav?nih zavezancev, ki so pravne osebe in ki v smislu te zakonodaje znotraj skupine sestavljajo „povezane družbe“ z družbo s sedežem v drugi državi ?lanici.

30 V skladu z ustaljeno sodno prakso pravila enakega obravnavanja ne prepovedujejo le o?itne diskriminacije, ki temelji na sedežu družb, ampak tudi vse prikrite oblike diskriminacije, ki imajo z uporabo drugih razlikovalnih meril enake posledice (glej po analogiji zlasti sodbe z dne 14. februarja 1995 v zadevi Schumacker, C?279/93, Recueil, str. I?225, to?ka 26; z dne 22. marca 2007 v zadevi Talotta, C?383/05, ZOdl., str. I?2555, to?ka 17, in z dne 18. marca 2010 v zadevi Gielen, C?440/08, ZOdl., str. I?2323, to?ka 37).

31 Zakonodaja, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, med drugim postavlja merilo razlikovanja med zavezanci za pla?ilo posebnega davka, ki so v smislu nacionalne zakonodaje, ki se uporablja, znotraj skupine povezani z drugimi družbami, in dav?nimi zavezanci, ki niso del skupine družb.

32 To razlikovalno merilo ne pomeni nobene neposredne diskriminacije, saj se posebni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah pod enakimi pogoji pobira od vseh družb, ki to dejavnost opravljajo na Madžarskem.

33 Vendar se s tem merilom pravne osebe, ki so znotraj skupine povezane z drugimi družbami, postavlja v slabši položaj v primerjavi s pravnimi osebami, ki niso del takšne skupine družb.

34 To je mogo?e pojasniti z dvema zna?ilnostma posebnega davka.

35 Po eni strani je stopnja navedenega davka zelo progresivna glede na promet, zlasti v najvišjem razredu. Tako znaša 0,1 % za dav?ni razred od 500 milijonov do 30 milijard HUF, 0,4 % za dav?ni razred od 30 do 100 milijard HUF in 2,5 % za dav?ni razred nad 100 milijard HUF.

36 Po drugi strani se ta lestvica uporablja za dav?no osnovo, ki za dav?ne zavezance, ki so del skupine družb, vklju?uje konsolidirani promet vseh dav?nih zavezancev, „povezanih“ v skupino (pred delitvijo skupnega davka sorazmerno s prometom vsakega dav?nega zavezanca), za pravne osebe, kot so neodvisni franšizojemalci, pa vklju?uje le posami?ni promet dav?nega zavezanca. To pomeni, da so dav?ni zavezanci, ki so del skupine družb, obdav?eni na podlagi fiktivnega prometa.

37 Družba Hervis, avstrijska vlada in Evropska komisija trdijo, da ?lena 49 PDEU in 54 PDEU nasprotujeta takšnemu razli?nemu obravnavanju, ki *de jure* temelji na o?itno objektivnem razlikovalnem merilu, to je višini prometa, *de facto* pa v slabši položaj postavlja h?erinske družbe mati?nih družb s sedežem v drugih državah ?lanicah, ob upoštevanju strukture trgovine na drobno

na madžarskem trgu in zlasti tega, da so velike maloprodajne trgovine teh družb običajno organizirane kot hčerinske družbe, tako kot družba Hervis.

38 Navesti je treba, da je ob upoštevanju davčnega pravila, kot je pravilo iz postopka v glavni stvari, katerega predmet je obdavčitev prometa, položaj davčnega zavezanca, ki je del skupine družb, primerljiv s položajem davčnega zavezanca, ki ni del takšne skupine. Tako pravne osebe, ki so dejavne na maloprodajnem trgu v prodajalnah v zadevni državi članici in so del skupine družb, kot pravne osebe, ki niso del takšne skupine, so zavezane za plačilo posebnega davka in njihov promet ni odvisen od prometa drugih davčnih zavezancev.

39 Če se v teh okoliščinah ugotovi, da so davčni zavezanci, ki so del skupine družb in spadajo v najvišji razred posebnega davka, na trgu prodaje na drobno v prodajalnah v zadevni državi članici v smislu nacionalne zakonodaje večinoma „povezani“ z družbami s sedežem v drugih državah članicah, uporaba zelo progresivne stopnje posebnega davka na konsolidirani promet lahko deluje predvsem v škodo davčnih zavezancev, ki so „povezani“ z družbami s sedežem v drugi državi članici.

40 Predložitveno sodišče mora ob upoštevanju splošnega okvira, v katerem ukinjuje nacionalna zakonodaja, preveriti, ali je ta pogoj izpolnjen.

41 Če je izpolnjen, zakonodaja, kot je ta v postopku v glavni stvari, čeprav formalno ne razlikuje glede na sedež družb, uvaja posredno diskriminacijo, ki temelji na sedežu družb v smislu členov 49 PDEU in 54 PDEU (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Gielen, točka 48).

42 Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je taka omejitev dopustna, samo če jo upravičujejo nujni razlogi v splošnem interesu. Poleg tega mora biti v takem primeru nujna za uresničitev zadevnega cilja in ne sme preseči tega, kar je potrebno za njegovo uresničitev (sodba z dne 29. novembra 2011 v zadevi National Grid Indus, C-371/10, ZOdl., str. I-12273, točka 42 in navedena sodna praksa).

43 Madžarska vlada v zvezi s tem ne v pisnih stališjih ne na obravnavi ni navedla razloga v splošnem interesu, ki bi v obravnavanem primeru upravičil sistem, kot je ta v postopku v glavni stvari.

44 Vsekakor je treba opozoriti, da se v utemeljitev takšnega sistema ni mogoče veljavno sklicevati ne na varovanje državnega gospodarstva (glej v tem smislu sodbo z dne 6. junija 2000 v zadevi Verkooijen, C-35/98, Recueil, str. I-4071, točki 47 in 48) ne na uravnoteženje proračuna z zvišanjem davčnih prihodkov (glej v tem smislu sodbo z dne 21. novembra 2002 v zadevi X in Y, C-436/00, Recueil, str. I-10829, točka 50).

45 V teh okoliščinah je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je člena 49 PDEU in 54 PDEU treba razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji države članice, ki se nanaša na prometni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah in ki davčne zavezance, ki znotraj skupine družb sestavljajo „povezane družbe“ v smislu te zakonodaje, zavezuje, da svoj promet seštejejo, da bi se uporabila zelo progresivna davčna stopnja, nato pa tako ugotovljeni znesek davka razdelijo sorazmerno s svojim dejanskim prometom, če so – kar mora ugotoviti predložitveno sodišče – davčni zavezanci, ki so del skupine družb in spadajo v najvišji razred posebnega davka, večinoma „povezani“ z družbami s sedežem v drugi državi članici.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ, Sodišču, ki

niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Člena 49 PDEU in 54 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji države članice, ki se nanaša na prometni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah in ki davčne zavezance, ki znotraj skupine družb sestavljajo „povezane družbe“ v smislu te zakonodaje, zavezuje, da svoj promet seštejejo, da bi se uporabila zelo progresivna davčna stopnja, nato pa tako ugotovljeni znesek davka razdelijo sorazmerno s svojim dejanskim prometom, če so – kar mora ugotoviti predložitveno sodišče – davčni zavezanci, ki so del skupine družb in spadajo v najvišji razred posebnega davka, večinoma „povezani“ z družbami s sedežem v drugi državi članici.

Podpisi

* Jezik postopka: madžarščina.